

- Lauterpacht H. Law of Nations and the Punishment of War Crimes. *British Year Book of International Law*. 1944. Vol. 21. P. 58–95; Lauterpacht H. Grotian Tradition in International Law. *British Year Book of International Law*. 1946. Vol. 23. P. 1–53; Lauterpacht H. Limits of the Operation of the Law of War. *British Year Book of International Law*. 1953. Vol. 30, P. 206–243; Lauterpacht H. Problem of the Revision of the Law of War. *British Year Book of International Law*. 1952. Vol. 29. P. 360–382; The European Tradition in International Law : Hersch Lauterpacht. *European Journal of International Law*. 1997. Vol. 8, No.2. P. 215–315. URL: <http://www.ejil.org/archive.php?issue=52> (дата звернення 05.06.2022 р.).
2. Lemkin R. Genocide. *American Scholar*. Volume 15, No. 2. 1946, 230 p.; Lemkin R. Axis Rule in Occupied Europe: Laws of Occupation. *Analysis of Government*, Proposals for Redress Columbia University Press, 1944; Lemkin P. The Legal Case Against Hitler, *The Nation*, 24 February 1945, p. 205
 3. Кулеба підтримав ініціативу щодо створення Трибуналу для покарання керівництва РФ за агресію проти України. URL: <https://interfax.com.ua/news/general/809084.html> (дата звернення 05.06.2022 р.)

Ключові слова: Лаутерпахт, Лемкін, злочин геноциду, злочини проти людяності, російська агресія, збройний конфлікт в Україні.

Key words: Lauterpacht, Lemkin, the crime of genocide, crimes against humanity, Russian aggression, the armed conflict in Ukraine.

ЗАБАРА ІГОР МИКОЛАЙОВИЧ

*Київський національний університет імені Тараса Шевченка,
доцент кафедри міжнародного права
Навчально-наукового Інституту міжнародних відносин,
кандидат юридичних наук, доцент*

ГЕОПРОСТОРОВА ІНФОРМАЦІЯ: ФОРМУВАННЯ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ ОСНОВ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ ХХІ СТОЛІТТЯ

Необхідність об'єднання зусиль у досить важливій і актуальній сфері як управління глобальною геопросторовою інформацією постала окремою важливою і нагальною темою у діяльності Економічної і Соціальної Ради Організації Об'єднаних Націй (ЕКОСОП ООН) наприкінці 2000-х років в контексті питань досягнення Цілей сталого розвитку [1].

Цьому передувала досить значна робота Статистичної комісії ООН, яка не тільки ініціювала тематику щодо нового концептуального бачення, врахування і точного визначення даних, які супроводжують світовий розвиток, але й конкретизувала можливі шляхи їхнього досягнення. З часом, Статистична комісія ООН (2010 р.) визнала важливість використання геопросторової інформації і підкреслила

необхідність розробки концепції глобального управління геопросторовою інформацією та можливих механізмів її управління.

Заснування у 2011 р. нового органу – *Комітету експертів ООН з питань управління глобальною геопросторовою інформацією (UNGGIM)* надало імпульс у розвитку цього напрямку.

Для розуміння процесів, пов'язаних із новим напрямком, вартим уваги є врахування результатів кількох міжнародних заходів які, ще до заснування зазначеного Комітету експертів, визначили можливі напрямки міжнародно-правового регулювання і контури майбутнього бачення використання геопросторової інформації [1], а саме:

- Перша підготовча нарада з питань управління глобальною геопросторовою інформацією (Бангкок, 2009 р.), де на міждержавному рівні було узагальнено спільне розуміння використання географічної та картографічної інформації в нових умовах розвитку інформаційно-комунікаційних технологій;

- Перший Форум високого рівня ООН з управління глобальною геопросторовою інформацією (Сеул, 2010 р.), за результатами якого було прийнято *Сеульську декларацію про управління глобальною геопросторовою інформацією*;

- Тематичний семінар з питань і проблем, пов'язаних із інтеграцією статистичної і геопросторової інформації (Сеул, 2011 р.).

Результатом цих зустрічей та подальшої діяльності інших органів та організацій, стало спільне концептуальне бачення кількох принципових положень щодо такого виду інформації, як «геопросторова інформація», а саме:

а) визначення поняття геопросторової інформації (у початковому варіанті, який використовувався у рішенні ЕКОСОР ООН (2011) зазначалась категорія «географічна інформація». Під час консультацій між державами-членами було рекомендовано замість терміну «географічна інформація» використовувати термін «геопросторова інформація», оскільки він виступає, на думку експертів, більш всеосяжним);

б) розуміння того, що така категорія, як «високоякісна геопросторова інформація» має ключове значення для проведення аналізу на основі фактичних даних та прийняття виважених політичних рішень у цілях забезпечення сталого розвитку, економічного росту, викорінення бідності, досягнення миру і безпеки, зменшення небезпеки від лих та адаптації до змін клімату;

в) поява і отримання подальшого розвитку ідеї щодо спільного збирання, обробки, інтеграції і використання геопросторової та статистичної інформації у відносинах між суб'єктами (на глобальному, регіональному і національному рівнях); водночас було визнано, що інтеграція зазначених двох видів інформації – геопросторової і статистичної, ще з іншими тематичними даними сприятиме проведенню поглибленого аналізу глобальних проблем і впливатиме на процеси прийняття рішень;

г) визначення в рамках ООН проблематики щодо «глобального управління геопросторовою інформацією» як одного з напрямків вирі-

шення глобальних викликів і проблем XXI століття, а також досягнення Цілей сталого розвитку;

д) прийняття *Сеульської декларації про управління глобальною геопросторовою інформацією* (2011) – як початку процесу формування правової основи для використання цієї категорії інформації (фактично, як і в більшості аналогічних ситуацій – з формування норм м'якого права (soft law).

Разом з тим, перед *Комітетом експертів ООН з питань управління глобальною геопросторовою інформацією* постають нові задачі щодо подальшого майбутнього розвитку і використання цієї категорії інформації, а також можливих механізмів управління, які б сприяли вирішенню глобальних проблем XXI століття [2]. Зокрема,

– «визначення глобальних тем у відношенні найважливіших геопросторових даних» (The Global Fundamental Geospatial Data Themes). На сьогодні визначено 14 таких тем (тематичних напрямків) отримання і використання геопросторової інформації, які спрямовуються на досягнення 17 Цілей сталого розвитку [2]. Кожна з таких тем потребує проведення організаційних, економічних і правових заходів;

– комплексне розв'язання питань, пов'язаних із майбутніми тенденціями розвитку, а саме: новими технологіями і новими напрямками отримання геопросторових даних; підтримкою, навчанням і управлінням системами таких даних; участю приватного сектору, ролі державного управління в забезпеченні і управління геопросторовою інформацією; новими політичними і правовими змінами. Позитивний досвід на регіональному рівні одним із перших почав демонструвати Європейський Союз, який в рамках проекту інфраструктури просторової інформації INSPIRE стандартизував підходи до поширення геопросторової інформації в державах-членах.

Список використаних джерел:

1. Економічна і Соціальна Рада ООН. Статистична комісія. Управління глобальною геопросторовою інформацією. Доповідь Генерального Секретаря. Сорок третя сесія 28 лютого – 3 березня 2012 року. E/CN.3/2012/31. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ggim.un.org/meetings/GGIM-committee/9th-Session/documents/GGIM9-report-r.pdf&ved=2ahUKEwidbifgpz4AhUECRAIHxhJD> - AQFnoECBEQAQ&usg=AOvVaw3ssp3BtmPZv0d7hygYfR9K
2. Економічна і Соціальна Рада ООН. Доповідь Комітету експертів з глобального управління геопросторовою інформацією про роботу дев'ятої сесії (7–9 серпня 2019 року). E/2020/46-E/C.20/2019/19. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://unstats.un.org/unsd/statcom/43rd-session/documents/2012-31-GGIM-R.pdf&ved=2ahUKEwis75_Lgpz4AhXlklSKHaEwBp0QFnoECAkQAQ&usg=AOvVaw0ckmULOZHBvnR4hinffLuB

Ключові слова: геопросторова інформація, глобальне управління геопросторовою інформацією, міжнародне право, управління інформацією, м'яке право.

Key words: geospatial information, Global Geospatial Information Management, International law, information management, soft law.